KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2018/1570

2018 m. spalio 18 d.

kuriuo baigiamas tyrimas dėl Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelino importo ir panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1194/2013

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]) (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 14 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/476 dėl priemonių, kurių gali imtis Sąjunga remdamasi PPO ginčų sprendimo tarybos patvirtinta ataskaita antidempingo ir apsaugos nuo subsidijavimo klausimais ([2]) (toliau – PPO įgaliojimų suteikimo reglamentas), ypač į jo 1 ir 2 straipsnius,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

(1) Komisija 2013 m. gegužės 28 d. Reglamentu (ES) Nr. 490/2013 ([3]) (toliau – laikinasis reglamentas) importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatė laikinąjį antidempingo muitą.

(2) Taryba 2013 m. lapkričio 19 d. Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1194/2013 ([4]) (toliau – galutinis reglamentas) importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatė galutinį antidempingo muitą.

(3) Europos Sąjungos Bendrasis Teismas (toliau – Bendrasis Teismas) 2016 m. rugsėjo 15 d. priėmė sprendimus T-80/14, T-111/14 – T-121/14 ([5]) ir T-139/14 ([6]) (toliau – sprendimai), kuriais galutinio reglamento 1 ir 2 straipsniai panaikinti tiek, kiek jie taikomi minėtų bylų ieškovams (toliau – nagrinėjamieji eksportuojantys gamintojai) ([7]).

(4) Europos Sąjungos Taryba iš pradžių sprendimus apskundė. Tačiau Tarybai priėmus sprendimą atsiimti skundus, 2018 m. kovo 2 ir 5 d. bylos buvo išbrauktos iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo registro ([8]). Todėl sprendimai tapo galutiniai ir privalomi nuo jų paskelbimo datos.

(5) Bendrasis Teismas nustatė, kad institucijos pakankamai teisiškai neįrodė, jog pagrindinių žaliavų, naudojamų biodyzelino gamybai Argentinoje ir Indonezijoje, kainos buvo iškraipytos dėl diferencijuotos eksporto apmokestinimo sistemos, pagal kurią žaliavoms ir biodyzelinui buvo taikomi skirtingi mokesčių tarifai. Bendrasis Teismas nusprendė, kad institucijos neturėjo teisės daryti išvados, kad žaliavų kaina nebuvo tinkamai atspindėta nagrinėtuose Argentinos ir Indonezijos eksportuojančių gamintojų įrašuose, ir, apskaičiuodamos Argentinoje ir Indonezijoje pagaminto biodyzelino normaliąją vertę, neturėjo teisės neatsižvelgti į tuos įrašus.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21.
([2]) OL L 83, 2015 3 27, p. 6.
([3]) OL L 141, 2013 5 28, p. 6.
([4]) 2013 m. lapkričio 19 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1194/2013, kuriuo importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas (OL L 315, 2013 11 26, p. 2).
([5]) 2016 m. rugsėjo 15 d. sprendimai *PT Musim Mas/Taryba*, T-80/14, *Unitec Bio SA/Europos Sąjungos Taryba*, T-111/14, *Molinos Río de la Plata SA ir kt./Europos Sąjungos Taryba*, T-112/14 – T-116/14 ir T-119/14, *Cargill SACI/Europos Sąjungos Taryba*, T-117/14, *LDC Argentina SA/Europos Sąjungos Taryba*, T-118/14, *PT Ciliandra Perkasa/Europos Sąjungos Taryba*, T-120/14, *PT Pelita Agung Agrindustri/Europos Sąjungos Taryba*, T-121/14 (OL C 402, 2016 10 31, p. 28–33).
([6]) *PT Wilmar Bioenergi Indonesia ir PT Wilmar Nabati Indonesia/Europos Sąjungos Taryba*, T-139/14 (OL C 392, 2016 10 24, p. 26).
([7]) Argentinos eksportuojantys gamintojai „Unitec Bio SA“, „Molinos Rio de la Plata SA“, „Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A“, „Vicentin SAIC“, „Aceitera General Deheza SA“, „Bunge Argentina SA“, „Cargill SACI“, „Louis Dreyfus Commodities S.A.“ („LDC Argentina SA“) ir Indonezijos eksportuojantys gamintojai „PT Pelita Agung Agrindustri“, „PT Ciliandra Perkasa“, „PT Wilmar Bioenergi Indonesia“, „PT Wilmar Nabati Indonesia“, „PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas“ („PT Musim Mas“).
([8]) Teisingumo Teismo pirmininko 2018 m. vasario 15 d. nutartys sujungtose bylose C-602/16 P ir C-607/16 P – C-609/16 P ir 2018 m. vasario 16 d. nutartys bylose C-603/16 P – C-606/16 P.

(6) 2016 m. spalio 26 d. PPO ginčų sprendimo taryba (toliau – GST) patvirtino kolegijos ataskaitą, kuri iš dalies pakeista Apeliacinio komiteto ataskaita (toliau – ataskaita dėl Argentinos) ([1]), ginče „Europos Sąjunga – Antidempingo priemonės iš Argentinos importuojamam biodyzelinui“ (DS473).

(7) 2018 m. vasario 28 d. GST taip pat patvirtino kolegijos ataskaitą ginče „Europos Sąjunga – Antidempingo priemonės iš Indonezijos importuojamam biodyzelinui“ (DS480) (toliau – ataskaita dėl Indonezijos) ([2]). Nei Indonezija, nei ES ataskaitos neapskundė.

(8) Ataskaitose dėl Argentinos ir dėl Indonezijos (toliau – ataskaitos), *inter alia*, padaryta išvada, kad ES veikė nesilaikydama šių nuostatų:

— PPO antidempingo susitarimo (toliau – ADS) 2 straipsnio 2 dalies 1 punkto 1 papunkčio, nes tiriamojo produkto gamybos sąnaudas apskaičiavo neatsižvelgdama į gamintojų turimus įrašus,

— ADS 2 straipsnio 2 dalies ir 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (toliau – GATT 1994) VI straipsnio 1 dalies b punkto ii papunkčio, nes apskaičiuodama biodyzelino normaliąją vertę neatsižvelgė į gamybos sąnaudas Argentinoje ir Indonezijoje,

— ADS 9 straipsnio 3 dalies ir GATT 1994 VI straipsnio 2 dalies, nes nustatė antidempingo muitus, viršijusius dempingo skirtumą, kuris turėjo būti nustatytas pagal ADS 2 straipsnį ir GATT 1994 VI straipsnio 1 dalį.

(9) Ataskaitoje dėl Indonezijos kolegija padarė išvadą, kad ES veikė nesilaikydama ir šių nuostatų:

— ADS 2 straipsnio 2 dalies 2 punkto iii papunkčio ir 2 straipsnio 2 dalies, nes nenustatė, kokį pelną paprastai gauna kiti eksportuotojai arba gamintojai, parduodami tos pačios bendrosios produktų kategorijos produktus kilmės šalies vidaus rinkoje,

— ADS 2 straipsnio 3 dalies, nes neapskaičiavo Indonezijos eksportuojančio gamintojo „P.T Musim Mas“ eksporto kainos pagal kainą, už kurią importuotas „P.T Musim Mas“ pagamintas biodyzelinas buvo pirmą kartą perparduotas nepriklausomiems pirkėjams Europos Sąjungoje,

— ADS 3 straipsnio 1 ir 2 dalių, nes nenustatė, kad Indonezijos importas daro didelį priverstinio kainų mažinimo poveikį.

(10) Kolegija rekomendavo GST pareikalauti iš ES savo priemones suderinti su ADS ir GATT 1994.

(11) Atsižvelgdama į ataskaitas dėl Argentinos, Komisija inicijavo peržiūrą ([3]) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/476 ([4]) 1 straipsnio 3 dalį (toliau – peržiūra). Inicijuodama peržiūrą, Komisija pareiškė, kad mano esant tikslinga nagrinėti ataskaitų dėl Argentinos išvadų pasekmes taip pat ir iš Indonezijos importuojamam biodyzelinui taikomų priemonių atžvilgiu, kadangi ataskaitose dėl Argentinos pateikti teisiniai aiškinimai taip pat tinka su Indonezija susijusiam tyrimui.

(12) Tačiau peržiūros metu Komisija gavo keletą suinteresuotųjų šalių pastabų, visų pirma, dėl ataskaitų dėl Argentinos aiškinimo taikymo priemonėms, taikomoms iš Indonezijos importuojamam biodyzelinui. Komisija laikėsi nuomonės, kad pastaboms dėl Indonezijos išnagrinėti reikia daugiau laiko, ir nusprendė Indonezijos tyrimo neįtraukti į pakeitimų reglamentą, o su Indonezija susijusios peržiūros dalies neužbaigti.

(13) 2017 m. rugsėjo 18 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/1578, kuriuo galutinis reglamentas iš dalies pakeistas tiek, kiek jis susijęs su Argentinos eksportuojančiais gamintojais ([5]) (toliau – pakeitimų reglamentas).

([1]) 2016 m. spalio 6 d. PPO apeliacinio komiteto ataskaita AB-2016–4, WT/DS473/AB/R ir 2016 m. kovo 29 d. kolegijos ataskaita WT/DS473/R.

([2]) 2018 m. sausio 25 d. PPO kolegijos ataskaita WT/DS480/R.

([3]) Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl importuojamo Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelino inicijavimą, remiantis Pasaulio prekybos organizacijos ginčų sprendimo tarybos patvirtintomis rekomendacijomis ir sprendimais ginče „ES – Antidempingo priemonės biodyzelinui“ (DS473) (OL C 476, 2016 12 20, p. 3).

([4]) 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/476 dėl priemonių, kurių gali imtis Sąjunga remdamasi PPO ginčų sprendimo tarybos patvirtinta ataskaita antidempingo ir apsaugos nuo subsidijavimo klausimais (OL L 83, 2015 3 27, p. 6).

([5]) 2017 m. rugsėjo 18 d. Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1578, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1194/2013, kuriuo importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas (OL L 239, 2017 9 19, p. 9).

(14) Bendrajam Teismui panaikinus tam tikras galutinio reglamento rezoliucines dalis, taikomas nagrinėjamiesiems eksportuojantiems gamintojams, keičiasi ir pakeitimų reglamento galiojimas. Kadangi pakeitimų reglamentu iš dalies pakeistas galutinis reglamentas ir panaikintos tam tikros jo rezoliucinės dalys, jis taip pat tapo negaliojančiu ir netaikytinu nagrinėjamiesiems eksportuojantiems gamintojams.

(15) 2018 m. gegužės 28 d. paskelbtas Pranešimas ([1]) dėl pradinio Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelino importo, po kurio priimtas galutinis reglamentas, tyrimo atnaujinimo (toliau – pranešimas). Tuo pačiu metu užbaigta dėl Indonezijos vykdyta peržiūra.

(16) Remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, panaikinto teisės akto pakeitimo procedūra gali būti atnaujinta nuo to momento, kai buvo padarytas pažeidimas. Sąjungos institucijos, laikydamosi sprendimų, turi galimybę pataisyti galutinio reglamento aspektus, dėl kurių tas reglamentas buvo panaikintas tiek, kiek jis taikomas nagrinėjamiesiems eksportuojantiems gamintojams ([2]).

(17) Komisija turėtų atsižvelgti ne tik į rezoliucinę sprendimų dalį, bet ir į priežastis, dėl kurių tie sprendimai buvo priimti ir kurios yra esminis jų pagrindas, kadangi jos yra būtinos siekiant tiksliai nustatyti, kas teigiama rezoliucinėje dalyje. Kitos galutiniame reglamente padarytos išvados, kurios nebuvo užginčytos per ginčijimui numatytą terminą arba buvo užginčytos, tačiau skundai Bendrojo Teismo sprendimais buvo atmesti ir dėl to galutinis reglamentas nebuvo panaikintas, lieka toliau galioti ([3]).

(18) Vykdydama savo įsipareigojimus Komisija nusprendė atnaujinti šį antidempingo tyrimą nuo konkretaus momento, kai buvo padarytas pažeidimas, taigi dar kartą išnagrinėti normaliajai vertei apskaičiuoti taikytą metodiką.

(19) Į pranešimą įtraukti Bendrojo Teismo sprendimų argumentai dėl nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų ir dėl galimybės išvadas taikyti visiems Argentinos ir Indonezijos eksportuojantiems gamintojams. Jame taip pat atsižvelgta į PPO kolegijų ir Apeliacinio komiteto išvadas, padarytas dėl Argentinos ir dėl Indonezijos pagal Ginčų sprendimo susitarimo 19 straipsnio 1 dalį, siekiant, kad priemonės, pripažintos neatitinkančiomis PPO reikalavimų, visapusiškai atitiktų PPO susitarimus.

(20) Pranešime Komisija paragino nagrinėjamuosius eksportuojančius gamintojus ir Sąjungos pramonę per pranešime nurodytą laikotarpį raštu pareikšti nuomonę ir pateikti prašymą surengti klausymą.

(21) Visoms šalims, kurios per tą laikotarpį pateikė prašymus ir nurodė konkrečias priežastis, dėl kurių jos turėtų būti išklausytos, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms.

(22) Pastabų pateikė Europos biodyzelino taryba (angl. *European Biodiesel Board*, EBB), penki Indonezijos eksportuojantys gamintojai ir Indonezijos valdžios institucijos.

2. **BENDROJO TEISMO SPRENDIMŲ VYKDYMAS IR PPO IŠVADŲ LAIKYMASIS**

(23) Komisija turi galimybę ištaisyti galutinio reglamento aspektus, dėl kurių jis buvo panaikintas, ir nekeisti tų vertinimo dalių, kurioms sprendimai nedaro poveikio ([4]).

(24) Pranešime nurodyta, kad Komisija, atsižvelgdama į PPO kolegijų ir Apeliacinio komiteto išvadas, padarytas dėl Argentinos ir dėl Indonezijos, taip pat dar kartą įvertino galutines pradinio tyrimo išvadas. Komisija nusprendė tas išvadas taikyti visiems Argentinos ir Indonezijos eksportuojantiems gamintojams. Atliekant pakartotinį vertinimą remtasi per pradinį tyrimą ir peržiūrą surinkta informacija ir paskelbus pranešimą iš suinteresuotųjų šalių gauta informacija.

(25) Vienas Indonezijos eksportuojantis gamintojas, bendrovė „Wilmar“, prieš ir po faktų atskleidimo tvirtino, kad atnaujinti tyrimą dėl bendrovės „Wilmar“ nėra teisinio pagrindo, nes galutinį reglamentą tiek, kiek jis taikytas

([1]) Pranešimas dėl 2016 m. rugsėjo 15 d. Bendrojo Teismo sprendimų bylose T-80/14, T-111/14–T-121/14 ir T-139/14 dėl Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1194/2013, kuriuo importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas, remiantis Pasaulio prekybos organizacijos ginčų sprendimo tarybos patvirtintomis rekomendacijomis ir sprendimais ginčuose DS473 ir DS480 („ES – Antidempingo priemonės biodyzelinui“) (OL C 181, 2018 5 28, p. 5).

([2]) Sprendimas *Industrie des poudres sphériques (IPS)/Taryba*, C-458/98 P, [2000] Rink. p. I-08147.

([3]) Sprendimas *Deichmann SE*, C-256/16, ECLI:EU:C:2018:187, 87 punktas.

([4]) Sprendimas *Industrie des poudres sphériques (IPS)/Taryba*, C-458/98 P, [2000] Rink. p. I-08147.

bendrovei, Bendrasis Teismas visiškai panaikino. Tačiau SESV 266 straipsnyje nustatyta, kad institucija, kurios aktas paskelbtas negaliojančiu, privalo imtis būtinų priemonių Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti. ES taip pat privalo užtikrinti iš Indonezijos importuojamam biodyzelinui taikomų antidempingo priemonių atitiktį rekomendacijoms ir sprendimams, išdėstytiems PPO ataskaitose. Kad galėtų išnagrinėti, kokių priemonių reikėtų imtis Teisingumo Teismo ir PPO sprendimams įvykdyti, tyrimą abiejų šalių ir visų nagrinėjamųjų eksportuojančių gamintojų atžvilgiu reikėjo atnaujinti nuo to momento, kai nustatytas pažeidimas. Tai, ar priemonė panaikinta visa ar iš dalies, neturi reikšmės nustatant, ar Komisija privalo pakartotinai ištirti visus tyrimo, vykdyto iki panaikintos priemonės, aspektus. Todėl Komisija šį argumentą atmetė.

(26) Atliekant pradinį dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2011 m. liepos 1 d. – 2012 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis). Atliekant žalai įvertinti svarbių rodiklių tyrimą, nagrinėti laikotarpio nuo 2009 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis) duomenys.

3. **NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS**

(27) Nagrinėjamasis produktas yra Argentinos ir Indonezijos kilmės riebalų rūgščių monoalkilesteriai ir (arba) parafininiai gazoliai, gaunami sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, tiek gryni, tiek mišinio pavidalo, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 ir ex 3826 00 90 (toliau – nagrinėjamasis produktas, kuris paprastai vadinamas biodyzelinu).

(28) Nei Teisingumo Teismo sprendimai, nei ataskaitos nedaro poveikio galutinio reglamento 16–27 konstatuojamosiose dalyse išdėstytoms išvadoms dėl nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto.

4. **NORMALIOSIOS VERTĖS NUSTATYMAS IR DEMPINGO SKIRTUMŲ APSKAIČIAVIMAS**

(29) Komisija dar kartą įvertino pradinio tyrimo išvadas dėl sąnaudų koregavimo, pelno ribos ir skaičiavimo dubliavimo.

4.1. **Sąnaudų koregavimas**

(30) Ir Bendrojo Teismo sprendimai, ir 8 konstatuojamojoje dalyje nurodytos PPO išvados yra susijusios su sąnaudų koregavimu, kurį ES institucijos atliko galutiniame reglamente.

(31) Kaip minėta galutinio reglamento 28 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė, kad turėjo būti apskaičiuota normalioji vertė, nes pardavimas vidaus rinkoje nebuvo laikomas vykdomu įprastomis prekybos sąlygomis. Ši išvada nebuvo užginčyta ir lieka galioti. Per peržiūrą nė viena suinteresuotoji šalis šios išvados taip pat neginčijo.

(32) Galutinio reglamento 29–34 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė, kad dėl Indonezijos nustatytų eksporto mokesčių pagrindinėms žaliavoms (nerafinuotam alyvpalmių aliejui Indonezijoje ir sojų aliejui bei sojos pupelėms Argentinoje) ir gatavam produktui (biodyzelinui) skirtumo buvo smukdomos Indonezijos ir Argentinos vidaus rinkos kainos, tad apskaičiuojant normaliąją vertę į tai reikėtų atsižvelgti.

(33) Todėl apskaičiuodama normaliąją vertę Komisija pakeitė eksportuojančių gamintojų įrašuose nurodytas pagrindinių žaliavų sąnaudas nagrinėjamųjų šalių susijusių institucijų paskelbtomis referencinėmis kainomis.

(34) Komisija savo išvadas pradinio tyrimo metu grindė ir ADS 2 straipsnio 2 dalies 1 punkto 1 papunkčio išaiškinimu, kad tyrimą atliekanti institucija gali atsisakyti naudoti eksportuojančių gamintojų įrašus, jei ji nustato, kad tie įrašai arba i) neatitinka bendrųjų apskaitos principų, arba ii) tinkamai neatspindi su nagrinėjamojo produkto gamyba ir pardavimu susijusių sąnaudų (galutinio reglamento 42 ir 72 konstatuojamosios dalys).

(35) Ir ataskaitose dėl Argentinos, ir ataskaitoje dėl Indonezijos kolegija ir Apeliacinis komitetas laikosi nuomonės, kad Komisija pagal 2 straipsnio 2 dalies 1 punkto 1 papunktį nenurodė pakankamo teisinio pagrindo, kad galėtų daryti išvadą, jog Indonezijos ir Argentinos gamintojų įrašai tinkamai neatspindi su biodyzelino gamyba ir pardavimu susijusių sąnaudų arba kad apskaičiuojant biodyzelino normaliąją vertę neatsižvelgta į tuose įrašuose nurodytas atitinkamas sąnaudas.

(36) Atsižvelgdama į ataskaitas dėl Argentinos, Komisija perskaičiavo Argentinos eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę pagal laikinojo reglamento ([1]) 40–49 konstatuojamosiose dalyse paaiškintą Argentinos atveju taikytiną metodiką. Kaip paaiškinta 11 ir 12 konstatuojamosiose dalyse, Komisija iš pradžių taip pat perskaičiavo Indonezijos eksportuojančių gamintojų normaliąją vertę pagal laikinojo reglamento ([1]) 60–65 konstatuojamosiose dalyse paaiškintą Indonezijos atveju taikytiną metodiką. Dabar Komisija šią metodiką dar kartą pritaikė abiem šalims.

(37) Teikdama informaciją atnaujinus šią bylą Europos biodyzelino taryba tvirtino, kad ataskaitos nekliudo Komisijai apskaičiuojant normaliąją vertę koreguoti žaliavų sąnaudų, jei tai tinkamai paaiškinama. Tas pats argumentas teiktas per peržiūrą, vykdytą parengus ataskaitas dėl Argentinos. Komisija jį atmetė, nes pritarimas neatitiktų ataskaitose išdėstytų išvadų, kaip paaiškinta pakeitimų reglamento 43–53 konstatuojamosiose dalyse. Kadangi parengus ataskaitą dėl Indonezijos paaiškinimas tebegaliojo, Komisija ir toliau nesutiko su tuo argumentu.

(38) Dėl laikinojo reglamento 44 ir 64 konstatuojamosiose dalyse paaiškintų priežasčių pardavimas nė vienos šalies vidaus rinkoje nebuvo laikomas pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis, o panašaus produkto normalioji vertė turėjo būti apskaičiuota pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalis. Tai padaryta prie pakoreguotų gamybos sąnaudų per tiriamąjį laikotarpį pridėjus patirtas pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas (PBA) ir pagrįstą pelno dydį.

(39) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 46 ir 65 konstatuojamosiose dalyse, Komisija laikėsi nuomonės, kad pelno sumos negalima grįsti faktiniais atrinktų Indonezijos bendrovių duomenimis. Todėl pelno suma, naudota apskaičiuojant normaliąją vertę, buvo nustatyta pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktą remiantis pagrįsta pelno suma, kurios galėtų tikėtis šio tipo nauja, inovatyvi ir kapitalui imli pramonė veikdama įprastomis konkurencijos sąlygomis laisvoje ir atviroje rinkoje, t. y. 15 % nuo apyvartos.

(40) PPO bylose dėl Argentinos ir Indonezijos 15 % pelno sumą abi šalys ginčijo tvirtindamos, kad tokia pelno suma nebuvo nustatyta „pagrįstu metodu“, kaip to reikalaujama ADS 2 straipsnio 2 dalies 2 punkto iii papunktyje. Abiejose bylose PPO sprendimus priimančios institucijos padarė išvadą, kad šiuo atžvilgiu ES veiksmai neprieštaravo ADS. Todėl apskaičiuojant normaliąją vertę ir toliau remiamasi 15 % pelno suma.

(41) Viena Indonezijos eksportuojanti gamintoja, bendrovė „PT Cermerlang Energi Perkasa“, teikdama informaciją tvirtino, kad atlikdama skaičiavimus Komisija turėtų vadovautis atrinktų gamintojų duomenimis arba jokiu būdu neturėtų savaime remtis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punktu. Po faktų atskleidimo ji pakartojo tvirtinimą. Tačiau, kaip paaiškinta 40 konstatuojamojoje dalyje, PPO sprendimus priimančios institucijos ataskaitose jau padarė išvadą, jog tai, kad Komisija remiasi tuo straipsniu ir jį taiko, PPO taisyklėms neprieštarauja. Todėl Komisija pateiktą argumentą atmetė.

4.2. **Pelno riba**

(42) Nors PPO kolegija patvirtino ES pagal ADS 2 straipsnio 2 dalies 2 punkto iii papunktį apskaičiuotą pelno sumą, ataskaitoje dėl Indonezijos PPO kolegija padarė išvadą, kad tais atvejais, kai valdžios institucija pelną apskaičiuoja remdamasi bet kuriuo kitu pagrįstu pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalies c punkte nurodytu metodu, pagal ADS reikalaujama užtikrinti, kad tas pelnas neviršytų pelno, kurį toje šalyje už tos pačios bendrosios produktų kategorijos produktus paprastai gauna kiti eksportuotojai. PPO kolegijos nuomone, ES nenustatė tokios pelno ribos.

(43) Kad galėtų nustatyti pelno ribą, kaip to reikalaujama ADS 2 straipsnio 2 dalies 2 punkto iii papunktyje, ES turėjo nustatyti, kurios bendrovės gamina produktus, kuriuos būtų galima priskirti prie tos pačios bendrosios produktų kategorijos kaip biodyzelinas.

(44) Ataskaitos dėl Indonezijos 7.62 punkte kolegija pažymėjo: „ADS 2 straipsnio 2 dalies 2 punkto iii papunktyje nėra konkretaus reikalavimo dėl to, kaip tyrimą atliekanti institucija apskaičiuodama „paprastai gaunamą pelną“ turi nustatyti, kurie produktai patenka į tą pačią bendrąją produktų kategoriją“. Sutinkame su Europos Sąjunga, kad įpareigojimo tos pačios bendrosios produktų kategorijos aprėptį aiškinti plačiąja prasme nėra“. 7.63 punkte kolegija pridūrė: „mūsų nuomone, apdairi ir objektyvi valdžios institucija gali daryti išvadą, kad ta pati bendroji produktų kategorija yra siauresnė kategorija“.

([1]) OL L 141, 2013 5 28, p. 6.

(45) Remdamasi ataskaitoje dėl Indonezijos padaryta išvada, Komisija dar kartą išnagrinėjo turimus Argentinos ir Indonezijos duomenis, kuriuos galima naudoti pelno ribai nustatyti. Ji laikėsi pozicijos, kad turi du duomenų rinkinius, kuriuos būtų galima priskirti tai pačiai bendrajai produktų kategorijai.

(46) Pirmojo rinkinio duomenis pateikė per pradinį tyrimą atrinktos bendrovės. ADS 2 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyta, kad „tiriamojo eksportuotojo arba gamintojo“ pelno sumos riba nustatoma pagal 2 straipsnio 2 dalies 2 punkto iii papunktį ir yra lygi pelnui, kurį paprastai gauna „kiti eksportuotojai arba gamintojai parduodami tos pačios bendrosios produktų kategorijos produktus“. Sąvoką „ta pati bendroji produktų kategorija“ pagal šį straipsnį aiškinant siauriausia prasme, ji apsiribotų vienu ir tuo pačiu produktu, t. y. biodyzelinu. Duomenis, kurių reikia pelno ribai apskaičiuoti pagal Indonezijos ir Argentinos biodyzelino gamintojų gaunamą pelną, Komisija jau turi, nes atrinktos bendrovės juos pateikė Komisijai per pradinį tyrimą.

(47) Tai, kad atrinktų bendrovių faktiškai gautu pelnu nebuvo vadovautasi kiekvienam tų gamintojų pelno dydžiui nustatyti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalį, Komisijai netrukdo šiuos duomenis naudoti pagal 2 straipsnio 6 dalies c punktą pelno ribai nustatyti. Iš to, kaip suformuluota ataskaitos dėl Indonezijos 7.65 punkte pateikta kolegijos pastaba, matyti, kad kolegija nesutinka su argumentu, jog ADS 2 straipsnio 2 dalies 2 punkto iii papunktyje vartojama sąvoka „paprastai gaunamas pelnas“ reiškia, kad tyrimą atliekanti institucija gali nepaisyti už pardavimus, pripažintus neatitinkančiais komercinės praktikos, gauto pelno. Viena Indonezijos eksportuojanti gamintoja, bendrovė „PT Cermerlang Energi Perkasa“, teikdama informaciją irgi nurodė, kad, remiantis ataskaita dėl Indonezijos, apskaičiuodama pelno ribą Komisija negali nepaisyti pelno, susijusio su biodyzelino pardavimu Indonezijos vidaus rinkoje, motyvuodama tuo, kad tas pelnas nėra laikomas gautu įprastomis prekybos sąlygomis.

(48) Vadovaudamasi tokiu produktų (biodyzelino) kategorijos aiškinimu siaurąja prasme ir remdamasi kitų tiriamųjų gamintojų gaunamu pelnu, Komisija apskaičiavo konkretaus gamintojo pelno ribą. Pavyzdžiui, norėdama apskaičiuoti Indonezijos gamintojo „Wilmar“ pelno sumą, rėmėsi kitų tirtų ir tikrintų Indonezijos gamintojų, t. y. „P.T. Ciliandra“, „P.T. Musim Mas“ ir „P.T. Pelita“, pelno svertiniu vidurkiu. Apskaičiuodama „P.T. Ciliandra“ pelno sumą, rėmėsi „Wilmar“, „P.T. Musim Mas“ ir „P.T. Pelita“ pelno svertiniu vidurkiu. Pagal tokią pačią metodiką apskaičiuota tirtų ir tikrintų Argentinos gamintojų pelno riba.

(49) Antrąjį duomenų rinkinį sudaro kitų (ne tiriamųjų) gamintojų per pradinį tyrimą Komisijai pateikti duomenys. Vienas iš tiriamųjų Indonezijos gamintojų tuo metu pateikė susijusios bendrovės duomenis apie biodyzelino ir mineralinio dyzelino mišinių pardavimus, taip pat apie dyzelinių degalų ir laivų mazuto (toliau – kiti degalai) pardavimus. Nurodyta, kad su šiais pardavimais susijusio pelno dydis yra 10,2 %. Jei šis pelno dydis būtų naudojamas kaip pelno riba, visoms Indonezijos bendrovėms būtų nustatyta, kad dempingo skirtumo nėra arba jis yra *de minimis* dydžio. Tačiau šie nepatikrinti duomenys pateikti tik apie vieną Indonezijos gamintoją, o apie kitus gamintojus – nei Indonezijos, nei Argentinos – Komisija panašių duomenų negavo. Kadangi dėl tos priežasties turimų duomenų neįmanoma nuosekliai taikyti abiem šalims, Komisija padarė išvadą, jog nustatant pelno ribą būtų netikslinga naudotis vienos šalies vieno gamintojo duomenimis. Be to, per laikotarpį nuo tyrimo atnaujinimo Komisija negalėjo patikrinti pateiktų duomenų ir pagal juos atliktų skaičiavimų tikslumo. Bet kuriuo atveju, kadangi, kaip nustatyta 62 konstatuojamojoje dalyje, dempingo dydis visai šaliai yra *de minimis* ir atitinkamai tyrimas visų bendrovių atžvilgiu yra baigtas, Komisija nemano, kad pelno ribai apskaičiuoti reikėtų naudoti pateiktus nepatikrintus pelno iš biodyzelino ir mineralinio dyzelino mišinių pardavimo duomenis. Vietoje to Komisija manė, kad būtų tikslingiau remtis per pradinį tyrimą pateiktais ir patikrintais duomenimis.

(50) Du Indonezijos eksportuojantys gamintojai, „Wilmar“ ir „PT Pelita Agung Agrindustri“, ir Indonezijos valdžios institucijos tvirtino, kad Komisijos diskrecija pasirenkant duomenis, pagal kuriuos bus nustatyta pelno riba, yra apribota ataskaitoje dėl Indonezijos išdėstytomis PPO kolegijos išvadomis. Po faktų atskleidimo „Wilmar“ pakartojo tą punktą. Pasak tų suinteresuotųjų šalių, Komisija privalo remtis pelno iš biodyzelino ir mineralinio dyzelino mišinių pardavimo suma arba pelno iš dyzelinio kuro ir laivų mazuto pardavimo suma. Tačiau pagal jokią ataskaitos dėl Indonezijos nuostatą Komisijai nėra draudžiama naudotis kitais turimais duomenimis. 7.70 punkte kolegija nurodo, kad „ES institucijos galėjo atsižvelgti į šiuos pardavimus pelno ribai nustatyti“, o 7.72 punkte nurodo, kad „nustatydamos pelno ribą ES institucijos turėjo atsižvelgti į [[***]] dyzelinio kuro ir laivų mazuto pardavimus“. Iš to, kad kolegija ataskaitoje dėl Indonezijos vartojo žodžius „galėjo“ ir „turėjo“, matyti, kad, kolegijos nuomone, Komisija turėjo apsvarstyti, ar šiuos duomenis galima naudoti pelno ribai

nustatyti, o ne remdamasi neteisingu žodžių junginio „įprastai gaunamas pelnas“ aiškinimu tos informacijos visai nenagrinėti. Dabar 49 konstatuojamojoje dalyje šie pardavimai išnagrinėti ir padaryta išvada, kad būtent šiais pardavimais remtis nėra nei tikslinga, nei būtina.

(51) Teikdama informaciją EBB pateikė alternatyvų duomenų rinkinį, kuriuo Komisija galėtų naudotis pelno ribai apskaičiuoti. Šie duomenys yra susiję su trimis bendrovėmis, kurios tiriamuoju laikotarpiu nagrinėjamojo produkto negamino ar nepardavė vienoje iš tiriamųjų šalių. Išnagrinėjus viešai prieinamą informaciją ir informaciją, kurią pateikė du Indonezijos eksportuojantys gamintojai, paaiškėjo, kad visos trys bendrovės įsteigtos ne Indonezijoje, o Malaizijoje ir Singapūre. Europos biodyzelino tarybos pateikti duomenys yra suminiai metinių ataskaitų duomenys ir (arba) atitinkamų bendrovių paskelbti duomenys apie pelno dydį (gali būti, kad jie yra susiję su įvairiais produktais ir susijusiomis bendrovėmis).

(52) Komisija nesutiko, kad šiuos duomenis tikslinga naudoti pelno ribai nustatyti. Pagrindiniai šių bendrovių produktai yra alyvpalmių aliejus ir kiti produktai, pavyzdžiui, sočiosios rūgštys, glicerinas, trąšos, cukrus ir melasa, stearinas, kakavos sviestas ar oleino cheminės medžiagos. Kai kurios bendrovės taip pat teikia nesusijusias, pavyzdžiui, gyvenamosios paskirties turto valdymo, iždo valdymo arba geležinkelių techninės priežiūros, paslaugas. Šių bendrovių produktų negalima priskirti tai pačiai bendrajai produktų kategorijai kaip nagrinėjamasis produktas, tai yra, biodyzelinui. Tai ypač taikytina alyvpalmių aliejui, nes jis yra pagrindinė žaliava biodyzelinui gaminti. Komisijos nuomone, šį produktą įtraukus į tą pačią bendrąją produktų kategoriją kaip biodyzelinas, kategorijos aiškinimas būtų pernelyg platus. Todėl Komisija atmetė galimybę naudoti pasiūlytus duomenis.

(53) Neseniai užbaigtame antidempingo tyrime dėl biodyzelino importo iš Indonezijos į Jungtines Amerikos Valstijas, Jungtinių Amerikos Valstijų valdžios institucijos apskaičiavo 6,15 % pelno dydį ([1]). Komisija išnagrinėjo, ar šį dydį būtų galima naudoti kaip pelno ribą. Tačiau kadangi šis dydis paimtas iš Vokietijoje įsteigto gamintojo finansinių ataskaitų, ji to dydžio taip pat negalėjo naudoti.

(54) Apibendrinant pažymėtina, kad pagal 46–48 konstatuojamosiose dalyse nurodytą metodiką vadovaujamasi ADS 2 straipsnio 2 dalies 2 punkto iii punkto logika, naudojami Komisijai žinomi, į bylą įtraukti duomenys ir nereikalaujama atlikti papildomo tyrimo. Todėl laikoma, kad šioje byloje tokia metodika yra tinkamiausia.

(55) Pritaikius šią metodiką gauti toliau išdėstyti rezultatai. Visų atitinkamų Argentinos gamintojų faktinis pelno dydis, kuris, kaip paaiškinta 39–40 konstatuojamosiose dalyse, buvo naudotas per pradinį tyrimą, viršijo 15 %. Todėl apskaičiavus bet kurių iš tų pelno dydžių svertinį vidurkį, pelno riba taip pat visada būtų didesnė negu 15 %. Vadinasi, per pradinį tyrimą nustatytas 15 % pelno dydis yra mažesnis už individualias pelno ribas, tad būtent šį pelno dydį reikia naudoti apskaičiuojant dempingo skirtumus.

(56) Tiriamųjų Indonezijos gamintojų, išskyrus vieną bendrovę, faktinis pelno dydis taip pat buvo didesnis negu 15 % Kadangi individualioms pelno riboms apskaičiuoti yra naudojamas svertinis vidurkis, pagal mažesnį negu 15 % pelno dydį apskaičiuotos kai kurių gamintojų pelno ribos yra mažesnės negu 15 %, todėl kai kuriuos dempingo skirtumams apskaičiuoti naudojamus pelno dydžius reikia sumažinti. Vienos bendrovės pelno riba buvo didesnė negu 15 %, vadinasi, toliau naudotinas 15 % pelno dydis. Kitų trijų bendrovių pelno ribos mažesnės negu 15 %, vadinasi, normaliajai vertei apskaičiuoti naudojami pelno dydžiai negali viršyti tos ribos. Pritaikius metodiką, gauti tokie rezultatai:

1 lentelė

Bendrovė	Pelno dydis
„P.T. Ciliandra Perkasa“, Džakarta	15 %
„P.T. Musim Mas“, Medanas	12,87 %
„P.T. Pelita Agung Agrindustri“, Medanas	14,42 %
„PT Wilmar Bioenergi Indonesia“, Medanas „P.T. Wilmar Nabati Indonesia“, Medanas	14,42 %

([1]) 2018 m. vasario 20 d. memorandumas „COST of Production and Constructed Value Calculation Adjustments for the Final Determination – Wilmar Trading Pte. Ltd.“ Jungtinių Amerikos Valstijų komercijos departamento tyrime A-560-830.

4.3. **Skaičiavimo dubliavimas**

(57) Ataskaitoje dėl Indonezijos kolegija padarė išvadą, kad vienos Indonezijos eksportuojančios gamintojos, bendrovės „P.T. Musim Mas“, eksporto kainą ES apskaičiavo ne pagal kainą, už kurią importuojamas bendrovės „P.T. Musim Mas“ pagamintas biodyzelinas buvo pirmą kartą perparduotas nepriklausomiems pirkėjams Europos Sąjungoje, kaip to reikalaujama ADS 2 straipsnio 3 dalyje.

(58) Laikantis privalomų ES biodyzelino maišymo tikslų tam tikrą biodyzeliną (iš palmių riebalų rūgščių distiliato pagamintą biodyzeliną) galima įskaičiuoti dukart. Dėl to, kad pasiektų privalomus ES biodyzelino maišymo tikslus, ES maišytojai šios rūšies biodyzelino turi naudoti perpus mažiau. Kadangi dėl to šios rūšies biodyzelinas vartotojams yra vertingesnis, tokio biodyzelino gamintojas gali nustatyti klientui priemoką. Šiuo konkrečiu atveju skaičiavimo dubliavimas susijęs su tam tikru bendrovės „P.T. Musim Mas“ klientams Italijoje eksportuojamu biodyzelinu. Per pradinį tyrimą apskaičiuodama biodyzelino eksporto kainą ES į šią priemoką neatsižvelgė.

(59) Remdamasi PPO išvada, kad ES elgėsi neteisingai neatsižvelgdama į klientų Italijoje sumokėtą priemoką, Komisija dar kartą įvertino savo skaičiavimus ir atitinkamai pakoregavo „P.T. Musim Mas“ eksporto kainą.

4.4. **Perskaičiuoti dempingo skirtumai**

(60) Patikslintos muito normos, taikomos visiems Indonezijos ir Argentinos eksportuotojams, atsižvelgiant į ES Bendrojo Teismo sprendimus ir PPO ataskaitose dėl Indonezijos ir Argentinos pateiktas išvadas ir rekomendacijas, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

2 lentelė

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas
Indonezija	„P.T. Ciliandra Perkasa“, Džakarta	– 4,0 %
	„P.T. Musim Mas“, Medanas	– 4,7 %
	„P.T. Pelita Agung Agrindustri“, Medanas	4,4 %
	„PT Wilmar Bioenergi Indonesia“, Medanas „P.T. Wilmar Nabati Indonesia“, Medanas	6,2 %
Argentina	„Louis Dreyfus Commodities S.A.“, Buenos Airės	4,5 %
	„Molinos Agro SA“, Buenos Airės „Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A“, Bahia Blanka „Vicentin SAIC“, Aveljaneda	6,6 %
	„Aceitera General Deheza SA“, Cheneral Dehesa „Bunge Argentina SA“, Buenos Airės	8,1 %

(61) Atsižvelgdama į tai, kad dviejų iš keturių atrinktų Indonezijos bendrovių dempingo skirtumai yra neigiami, Komisija patikrino, ar visos šalies dempingo skirtumų svertinis vidurkis, atsižvelgiant į neigiamus skirtumus, viršijo pagrindinio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje nustatytą *de minimis* ribą.

(62) Indonezijos atrinktų bendrovių vykdomo dempingo suma, išreikšta atrinktų bendrovių eksporto CIF vertės procentine dalimi, sudarė 1,6 %, tai yra, buvo mažesnė už 2 % *de minimis* ribą.

(63) Atsižvelgiant į visos šalies *de minimis* dempingo skirtumą, tyrimą dėl biodyzelino importo iš Indonezijos reikėtų baigti nenustatant jokių priemonių.

5. REMIANTIS ATASKAITOMIS PATIKSLINTOS IŠVADOS DĖL ŽALOS

(64) Ataskaitose dėl Argentinos, *inter alia*, nustatyta, kad tirdama importo dempingo kaina poveikį vidaus pramonei, būtent gamybos pajėgumams ir pajėgumų naudojimui, ES veikė nesilaikydama ADS 3 straipsnio 1 ir 4 dalių nuostatų.

(65) Pakeitimų reglamente, priimtame paskelbus ataskaitas dėl Argentinos, šis klausimas aptartas 87–123 konstatuojamosiose dalyse ([1]). Nei Bendrojo Teismo sprendimuose, nei ataskaitoje dėl Indonezijos nėra jokių išvadų, kuriomis remiantis šią analizę reikėtų įvertinti pakartotinai, todėl analizė tebegalioja.

([1]) 2017 m. rugsėjo 18 d. Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1578, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1194/2013, kuriuo importuojamam Argentinos ir Indonezijos kilmės biodyzelinui nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas (OL L 239, 2017 9 19, p. 9).

(66) Per pradinį tyrimą laikytasi nuomonės, jog importo iš Argentinos ir Indonezijos vertinimą yra tikslinga atlikti bendrai, nes tuo metu buvo tenkinamos pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatytos sąlygos. Todėl išvados dėl žalos ir priežastinio ryšio buvo pagrįstos suminiu biodyzelino importo iš abiejų šalių poveikiu. Tačiau šios sąlygos nebetenkinamos, nes buvo nustatyta, kad Indonezijos atveju visos šalies dempingo lygis yra mažesnis už 2 % *de minimis* ribą.

(67) Todėl reikia nustatyti, ar, atlikus priežastinio ryšio analizę apsiribojant biodyzelino importu dempingo kaina iš Argentinos, būtų padaryta išvada, kad tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos žalos egzistuoja priežastinis ryšys.

5.1. **Išvada dėl žalos**

(68) Kalbant apie Argentiną, metodikai, kuria remiantis galutiniame reglamente atlikta žalos analizė, nei Teismo sprendimai, nei ataskaita dėl Indonezijos poveikio nepadarė. Todėl atitinkamos galutinio reglamento išvados tebegalioja.

(69) Nagrinėjamuoju laikotarpiu Sąjungos gamyba siekė 9 052 871 t, o biodyzelino suvartojimas Sąjungoje padidėjo 5 %. Per nagrinėjamąjį laikotarpį importas iš Argentinos padidėjo iš viso 41 %, o rinkos dalis per tą patį laikotarpį – nuo 7,7 iki 10,8 %. Nors biodyzelino iš Argentinos importo kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu didėjo, jos vis tiek išliko mažesnės už to paties laikotarpio Sąjungos pramonės taikytas kainas. Skirtumas tarp Argentinos ir Sąjungos kainų, išreikštas Sąjungos pramonės *ex works* kainos svertinio vidurkio procentine dalimi, tai yra, priverstinio kainų mažinimo skirtumas, svyravo nuo 4,5 iki 9,1 %. Nors Sąjungos pramonės pelningumas 2009 m. buvo 3,5 %, vėliau jis virto nuostoliais ir per pradinį tiriamąjį laikotarpį (2011 m. liepos 1 d. – 2012 m. birželio 30 d.) pasiekė – 3,5 %.

(70) Iš galutiniame reglamente atliktos analizės matyti, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje. Nors vartojimas padidėjo, Sąjungos pramonė prarado rinkos ir pelno dalį. Tuo pačiu metu importui tenkanti rinkos dalis padidėjo ir dėl to buvo priverstinai mažinamos Sąjungos gamintojų kainos.

5.2. **Peržiūrėtos išvados dėl priežastinio ryšio**

(71) Kaip paaiškinta 5.1 punkte, padaryta išvada, kad tiriamuoju laikotarpiu visas importas iš Argentinos į Sąjungą vykdytas dempingo kaina. Iš galutiniame reglamente padarytų išvadų taip pat matyti, kad importo už mažą dempingo kainą apimtis reikšmingai išaugo (per nagrinėjamąjį laikotarpį – 41 %), dėl to iki nagrinėjamojo laikotarpio pabaigos rinkos dalis padidėjo 3 procentiniais punktais.

(72) Nepaisant 5 % padidėjusio suvartojimo, Sąjungos pramonės rinkos dalis per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 5,5 procentinio punkto. Nors vidutinės importo iš Argentinos dempingo kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 54 %, jos vis tiek išliko daug mažesnės už tuo pačiu laikotarpiu Sąjungos pramonės taikytas kainas. Dėl importo dempingo kaina buvo priverstinai mažinamos Sąjungos pramonės taikytos kainos – vidutinis priverstinio kainų mažinimo skirtumas tiriamuoju laikotarpiu buvo 8 %.

(73) Kadangi tyrimas dėl Indonezijos baigtas, kaip paaiškinta 60–63 konstatuojamosiose dalyse, importą iš Indonezijos reikia įvertinti atskirai, kaip dar vieną veiksnį, dėl kurio galėjo kilti žala.

(74) Išnagrinėjus importo iš trečiųjų šalių (įskaitant Indoneziją) skaičius, gauti tokie rezultatai:

3 lentelė

		2009 m.	2010 m.	2011 m.	Tiriamasis laikotarpis
ES gamintojų pardavimas	Pardavimo apimtis (tonomis)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
	Indeksas (2009 m. = 100)	*100*	*102*	*90*	*98*
	Rinkos dalis	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
	Indeksas (2009 m. = 100)	*100*	*98*	*90*	*94*

		2009 m.	2010 m.	2011 m.	Tiriamasis laikotarpis
Importas iš Argentinos	Iš viso importuota (tonomis)	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
	Indeksas (2009 m. = 100)	*100*	*138*	*167*	*148*
	Rinkos dalis	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
	Indeksas (2009 m. = 100)	*100*	*135*	*167*	*141*
Importas iš Indonezijos	Iš viso importuota (tonomis)	157 915	495 169	1 087 518	995 663
	Indeksas (2009 m. = 100)	*100*	*314*	*689*	*631*
	Rinkos dalis	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
	Indeksas (2009 m. = 100)	*100*	*303*	*689*	*600*
Kitos trečiosios šalys	Iš viso importuota (tonomis)	699 541	256 327	161 973	175 370
	Indeksas (2009 m. = 100)	*100*	*37*	*23*	*25*
	Rinkos dalis	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
	Indeksas (2009 m. = 100)	*100*	*35*	*23*	*24*

(75) 2009 m. nustačius priemones importui iš Jungtinių Amerikos Valstijų (JAV) ir 2010 m. pradėjus vengimo tyrimą dėl importo iš Kanados, importas iš JAV, Norvegijos ir Pietų Korėjos labai sumažėjo. Kita vertus, importo iš Indonezijos dalis padidėjo nuo 1,4 iki 8,5 %, tad per nagrinėjamąjį laikotarpį jis padidėjo 500 %. Tuo pačiu metu Sąjungos pramonės užimama rinkos dalis sumažėjo nuo 84,7 iki 79,2 %.

(76) Taigi nagrinėjamuoju laikotarpiu importas iš Indonezijos padidėjo daugiau negu penkiskart, o Sąjungos pramonės pardavimo apimtis sumažėjo. Panagrinėjus atidžiau matyti, kad 2010 m. importo iš Indonezijos pardavimo apimtis padidėjo 214 %. Tačiau Sąjungos pramonės pardavimo apimtis tais pačiais metais padidėjo 2 %. Sąjungos pramonės pardavimo apimtis stipriai smuktelėjo tik kitais metais. Tuo pačiu laikotarpiu, 2010–2011 m., importas iš Indonezijos padidėjo 119 %.

4 lentelė

Kaina už toną (EUR)	2009 m.	2010 m.	2011 m.	Tiriamasis laikotarpis
ES	797	845	1 096	1 097
Indeksas (2009 m. = 100)	*100*	*106*	*137*	*138*
Argentina	629	730	964	967
Indeksas (2009 m. = 100)	*100*	*116*	*153*	*154*
Indonezija	597	725	864	863
Indeksas (2009 m. = 100)	*100*	*121*	*145*	*145*
Kitos trečiosios šalys (išskyrus Indoneziją)	527	739	1 037	1 061
Indeksas (2009 m. = 100)	*100*	*140*	*197*	*201*

(77) Be to, nagrinėjamuoju laikotarpiu importo iš Indonezijos vidutinės kainos buvo daug mažesnės už Sąjungos pramonės ir importo iš Argentinos kainas. Tačiau kadangi tarp produktų iš Indonezijos ir Sąjungos rinkos produktų yra tam tikrų skirtumų, šią eksporto kainą reikia pakoreguoti pagal abiejų rūšių produktų konkurencinį santykį.

(78) Laikinojo reglamento 93–97 konstatuojamosiose dalyse Komisija pakoregavo kainą, atsižvelgdama į biodyzelino, kurio ribinė filtruojamumo temperatūra (RFT) yra 13 (Indonezijos kokybė), ir biodyzelino, kurio RFT yra 0 (ES kokybė), pardavimo Sąjungos rinkoje kainų skirtumą. NET ir pakoregavus kainą, dėl Indonezijos eksporto kainų Sąjungos kainos vis tiek buvo priverstinai mažinamos 4 %.

(79) Vis dėlto, kolegija ataskaitos dėl Indonezijos 7.158–7.159 punktuose padarė išvadą, kad šis kainų koregavimas tinkamai neatspindi „sudėtingo konkurencinio santykio“ tarp iš Indonezijos importuojamo biodyzelino ir Sąjungos pramonės parduodamo mišinio. Kolegija nepateikė daugiau tikslių gairių dėl šio santykio įvertinimo metodikos.

(80) Komisija pažymėjo, kad yra labai daug galimybių maišyti įvairių rūšių biodyzeliną su Indonezijos kilmės biodyzelinu ir gauti panašų ES produktą. Todėl skaičiuoti tiriamojo laikotarpio įvairių rūšių biodyzelino mišinių kainų duomenis nėra tikslinga. Be to, Europos biodyzelino gamintojai mano, kad pradinis kainos koregavimas, kurį atliekant apskaičiuotas 4 % priverstinio kainų mažinimo skirtumas, tinkamai atspindi konkurencinį santykį. Galiausiai pažymėtina, kad 7.159 punkte kolegija pati nurodė, kad, atlikus išsamesnę analizę, išvada, jog importas iš Indonezijos Sąjungos pramonės taikomai sumaišyto produkto kainai darė stiprų priverstinio kainų mažinimo poveikį, galbūt vis tiek pasitvirtintų. Taigi Komisija padarė išvadą, kad dėl Indonezijos eksporto ES kainos tiriamuoju laikotarpiu priverstinai sumažintos ne mažiau kaip 4 %.

(81) Siekiant nustatyti priežastinį ryšį tarp importo dempingo kaina ir žalos Sąjungos pramonei, remiantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 ir 7 dalimis reikia įrodyti, kad dėl importo dempingo kaina Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala, ir kad dėl kitų žinomų veiksnių padaryta žala nebūtų priskirta importui dempingo kaina. Priežastinio ryšio sąvoka aiškinama laikantis PPO principų, vadinasi, reikia nustatyti, kad tarp importo dempingo kaina ir žalos vidaus pramonei egzistuoja tikras ir didelis priežastinis ryšys ([1]). Galutinio reglamento 189 konstatuojamojoje dalyje padaryta išvada, kad jokių naujų įrodymų, kad kitų atskirai ir bendrai vertintų veiksnių poveikis nebuvo toks, kad dėl jo būtų nutrūkęs importo dempingo kaina iš Argentinos ir Indonezijos kartu ir Sąjungos pramonės patirtos žalos priežastinis ryšys, nebuvo pateikta.

(82) Tačiau atsižvelgiant į 71–80 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus faktus ir pakoreguotą analizę (reikia analizuoti tik importą iš Argentinos), šią išvadą taip pat teko patikslinti.

(83) Tiriamuoju laikotarpiu beveik pusė viso importo į Sąjungą iš Indonezijos vykdyta mažesnėmis negu Sąjungos ir Argentinos kainomis. Dar daugiau – eksponentiškai didėjanti importo iš Indonezijos apimtis ir užimama rinkos dalis buvo reikšmingi Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos veiksniai.

(84) Indonezijos eksporto poveikis papildė kitų laikinajame reglamente nurodytų veiksnių (be kita ko, Sąjungos pramonės perteklinių pajėgumų ir sau padarytos žalos) poveikį (laikinojo reglamento 132–140 konstatuojamosios dalys).

(85) Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad biodyzelino importo iš Indonezijos į Sąjungą poveikis ir kiti pirmesnėje konstatuojamojoje dalyje nurodyti veiksniai prie Sąjungos pramonei padarytos žalos prisidėjo tiek, kad negalima nustatyti, jog tarp importo iš Argentinos dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos egzistuoja tikras ir didelis priežastinis ryšys.

(86) Po faktų atskleidimo EBB tvirtino, kad dėl kitų veiksnių, be kita ko, Indonezijos importo, padarytos žalos pobūdis nesusilpnina Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos ir importo iš Argentinos priežastinio ryšio. Be to, ji tvirtino, kad analizuodama Komisija taikė neteisingą standartą, tariamai pagrįstą prielaida, kad importas dempingo kaina iš Argentinos turėjo būti pagrindinė arba vienintelė materialinės žalos priežastis, o ne tik viena iš žalos priežasčių. EBB nuomone, būtų pakakę įrodyti, kad importas iš Argentinos turėjo neigiamo poveikio Sąjungos pramonei, ir nelaikyti jo vieninteliu ar svarbiausiu veiksniu, dėl kurio buvo padaryta žala. Atsižvelgiant į tai, kad importo iš Argentinos apimtis nagrinėjamuoju laikotarpiu (nuo 2009 m. iki 2012 m. vidurio) buvo didesnė nei importo iš Indonezijos apimtis, ir į tai, kad nustatytas 8 % Argentinos priverstinis kainų mažinimas

([1]) Laikantis PPO sprendimo ginče „ES – Kompensacinės priemonės tam tikram iš Pakistano importuojamam polietileno tereftalatui“, kuriame Apeliacinis komitetas nustatė, kad „pagrindinis priežastinio ryšio analizės pagal SKP susitarimo 15 straipsnio 5 dalį tikslas yra tai, kad tyrimą atliekanti institucija nustatytų, ar tarp subsidijuojamo importo ir žalos vidaus pramonei egzistuoja tikras ir didelis priežasties ir pasekmės ryšys“. Apeliacinio komiteto 2018 m. gegužės 16 d. ataskaitos AB-2017-5, WT/DS486/AB/R, 5.226 punktas.

buvo didesnis už 4 % Indonezijos priverstinį kainų mažinimą, EBB nuomone, importas iš Argentinos akivaizdžiai darė neigiamą poveikį Sąjungos pramonės padėčiai ir to pakanka, kad būtų nustatytas importo dempingo kaina iš Argentinos ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos priežastinis ryšys.

(87) Dėl to Komisija pirmiausia pažymi, kad 81 konstatuojamojoje dalyje ji jau paaiškino taikytą teisinį standartą. Toje konstatuojamojoje dalyje neminima nei esminė, nei pagrindinė priežastis per priežastinio ryšio analizę. Teisinis standartas pagrįstas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 ir 7 dalimis, pagal kurias reikia įrodyti, kad importas dempingo kaina daro žalą, tačiau taip pat turėtų būti nagrinėjami ir kiti veiksniai siekiant užtikrinti, kad žala, kurią daro tie kiti veiksniai, nebūtų priskiriama importui dempingo kaina. Antra, EBB tvirtinimai, kad tinkamiausia būtų nustatyti, ar importas dempingo kaina darė neigiamą poveikį Sąjungos pramonei, nėra teisiškai pagrįsti. Iš tikrųjų tinkamiausias teisinis būdas yra nustatyti, ar buvo tikras ir didelis ryšys tarp importo dempingo kaina iš Argentinos ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos.

(88) Komisijos nuomone, byloje surinkti faktai neleidžia jai padaryti tokios išvados. Iš tiesų 2009 m., kai Sąjungos pramonė jau buvo susidūrusi su dideliu importu iš Argentinos ir tik nedidelės apimties importu iš Indonezijos, jos pelningumas siekė 3,5 %. Kai importas iš Indonezijos gerokai padidėjo, pelningumas tapo neigiamas ir pradiniu tiriamuoju laikotarpiu pasiekė – 2,5 %. Dėl to svarbu pažymėti, kad importas iš Indonezijos tuo laikotarpiu padidėjo daug daugiau nei importas iš Argentinos (žr. 3 lentelę). Todėl Komisija mano, kad, kliaudamasi tik importo iš Indonezijos priverstinio kainų mažinimo skirtumo (pakoreguoto atsižvelgiant į kokybinius skirtumus) ir importo iš Argentinos priverstinio kainų mažinimo skirtumo palyginimu, EBB visiškai ir tinkamai neparodė, kokį poveikį kiekvienos eksportuojančios šalies eksportas darė Sąjungos pramonės padėčiai, visų pirma jos pelningumui.

(89) Komisija padarė išvadą, kad neįmanoma nustatyti tikro ir didelio priežastinio ryšio tarp importo dempingo kaina iš Argentinos ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos, nes su šia žala yra susiję ir kiti žinomi veiksniai.

(90) Paskelbus Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/1578, viena bendrovė, „COFCO Argentina S.A“, ėmė tvirtinti, kad atitinka visus tris galutinio reglamento 3 straipsnyje išdėstytus naujo eksportuojančio gamintojo kriterijus ir pateikė tai patvirtinančius įrodymus. Komisija išnagrinėjo jos prašymą ir įrodymus. Tačiau atsižvelgiant į atnaujinto tyrimo rezultatus, prašymas neteko pagrindo.

6. **IŠVADA**

(91) Tyrimą reikėtų baigti, nes i) Indonezijos dempingo skirtumai yra *de minimis* ir ii) nebegalima nustatyti, kad tarp importo iš Argentinos dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos egzistuoja tikras ir didelis priežastinis ryšys, kaip to reikalaujama pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalyje. Todėl Argentinos ir Indonezijos eksportuojantiems gamintojams, kurie sėkmingai neužginčijo antidempingo priemonių Bendrajame Teisme, tebegaliojančias esamas priemones reikėtų panaikinti. Tad dėl aiškumo ir teisinio tikrumo Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1194/2013 reikėtų panaikinti.

(92) Galutiniai antidempingo muitai, sumokėti pagal Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1194/2013 už biodyzelino importą iš Argentinos ir Indonezijos, ir laikinieji muitai, kurie buvo galutinai surinkti pagal minėto reglamento 2 straipsnį, turėtų būti grąžinti arba juos turėtų būti atsisakyta išieškoti visais atvejais, kai jie yra susiję su importuojamu biodyzelinu, kurį eksportui į Sąjungą pardavė bendrovės, sėkmingai užginčijusios minėtą reglamentą teisme, tai yra, Argentinos eksportuojančios gamintojos, bendrovės „Unitec Bio SA“, „Molinos Rio de la Plata SA“, „Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A“, „Vicentin SAIC“, „Aceitera General Deheza SA“, „Bunge Argentina SA“, „Cargill SACI“, „Louis Dreyfus Commodities S.A.“ („LDC Argentina SA“), ir Indonezijos eksportuojančios gamintojos, bendrovės „PT Pelita Agung Agrindustri“, „PT Ciliandra Perkasa“, „PT Wilmar Bioenergi Indonesia“, „PT Wilmar Nabati Indonesia“, „PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas“ („PT Musim Mas“). Dėl muitų grąžinimo ar atsisakymo juos išieškoti reikia kreiptis į nacionalines muitines pagal taikomus muitų teisės aktus.

(93) Po faktų atskleidimo „PT Cermerlang Energi Perkasa“ tvirtino, kad teisė į antidempingo muitų grąžinimą ar atsisakymą juos išieškoti turėtų būti suteikta visoms bendrovėms, kurios mokėjo tokius muitus, o ne tik toms bendrovėms, kurios Teisme sėkmingai užginčijo galutinį reglamentą. Bendrovė taip pat tvirtino, kad ne tik Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1194/2013, bet ir pakeitimų Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/1578 turėtų būti panaikintas.

(94) Pirma, Komisija priminė, kad Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2017/1578 Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1194/2013 buvo tik iš dalies pakeistas. Kadangi pastarasis reglamentas buvo panaikintas, pakeitimų dokumentas netenka bet kokios teisinės galios. Todėl nereikia aiškiai panaikinti to reglamento. Antra, Bendrojo Teismo paskelbtas Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1194/2013 panaikinimas taikomas tik toms bendrovėms, kurios tą reglamentą užginčijo Teisme. Todėl kitoms bendrovėms taikyti antidempingo muitai pagal Sąjungos teisę buvo renkami teisiškai. Dėl to, kad PPO ataskaitoje dėl Indonezijos buvo nustatyta, kad iš Indonezijos importuojamam produktui taikomos antidempingo priemonės turėtų būti suderintos su Sąjungos PPO įsipareigojimais, Komisija susitarė su Indonezija šias išvadas įgyvendinti iki 2018 m. spalio mėn. Pagal PPO sprendimo bendruosius principus toks įgyvendinimas įsigalios tik nuo įgyvendinimo dienos. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, kad taip pat tie muitai turėtų būti grąžinti arba turėtų būti atsisakyta juos išieškoti.

(95) Atsižvelgiant į naujausią Teisingumo Teismo praktiką [1], taip pat būtų tikslinga nustatyti delspinigių, mokėtinų galutinių muitų grąžinimo atveju, normą, nes pagal susijusias galiojančias muitų nuostatas tokia palūkanų norma nenumatyta, o taikant nacionalines taisykles atsirastų nepagrįstų iškraipymų tarp ekonominės veiklos vykdytojų priklausomai nuo to, kokią valstybę narę jie pasirinko muitiniam įforminimui atlikti.

7. **FAKTŲ ATSKLEIDIMAS**

(96) Visoms šalims buvo pranešta apie Komisijos nustatytus faktus ir nustatytas terminas pastaboms pateikti.

(97) Pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalį įsteigtas komitetas nuomonės nepateikė,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Antidempingo tyrimas dėl Argentinos ir Indonezijos kilmės riebalų rūgščių monoalkilesterių ir (arba) parafininių gazolių, gaunamų sintetinant ir (arba) apdorojant vandeniu, neiškastinės kilmės, tiek grynų, tiek mišinio pavidalo, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 1516 20 98 (TARIC kodai 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 ir 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (TARIC kodai 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 ir 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (TARIC kodas 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (TARIC kodai 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 ir 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (TARIC kodai 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 ir 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (TARIC kodai 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 ir 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (TARIC kodai 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 ir 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (TARIC kodai 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 ir 3824 99 92 20), 3826 00 10 ir ex 3826 00 90 (TARIC kodai 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 ir 3826 00 90 30) („biodyzelinas“) yra baigiamas.

2 straipsnis

Galutiniai antidempingo muitai, sumokėti pagal Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1194/2013 už biodyzelino importą iš Argentinos ir Indonezijos, ir laikinieji muitai, galutinai surinkti pagal to reglamento 2 straipsnį, grąžinami arba juos atsisakoma išieškoti visais atvejais, kai jie susiję su importuojamu biodyzelinu, kurį eksportui į Sąjungą pardavė šios bendrovės:

Bendrovė	Papildomas TARIC kodas
Argentina	
„Unitec Bio SA“, Buenos Airės	C 330
„Molinos Agro SA“, Buenos Airės	B 784
„Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A“, Bahia Blanka	B 784
„Vicentin SAIC“, Aveljaneda	B 784
„Aceitera General Deheza SA“, Cheneral Dehesa	B 782

[1] 2017 m. sausio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Wortmann*, C-365/15, EU:C:2017:19, 35–39 punktai.

Bendrovė	Papildomas TARIC kodas
„Bunge Argentina SA“, Buenos Airės	B 782
„Cargill SACI“, Buenos Airės	C 330
„Louis Dreyfus Commodities S.A.“ („LDC Argentina SA“), Buenos Airės	B 783
Indonezija	
„PT Pelita Agung Agrindustri“, Medanas	B 788
„PT Ciliandra Perkasa“, Džakarta	B 786
„PT Wilmar Bioenergi Indonesia“, Medanas	B 789
„PT Wilmar Nabati Indonesia“, Medanas	B 789
„PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas“ („PT Musim Mas“), Medanas	B 787

Dėl muitų grąžinimo ar atsisakymo juos išieškoti reikia kreiptis į nacionalines muitines pagal taikomus muitų teisės aktus.

Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos Delspinigių, mokėtinų tuo atveju, kai turi būti grąžinami muitai ir dėl to atsiranda teisė į delspinigių mokėjimą, norma yra Europos Centrinio Banko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikoma norma, paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusi mėnesio, kurį sueina mokėjimo terminas, pirmą kalendorinę dieną, padidinus ją vienu procentiniu punktu.

3 straipsnis

Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1194/2013 panaikinamas.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2018 m. spalio 18 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

Jean-Claude JUNCKER